

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 178/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Живковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Урош Балчин, адвокат из ..., ради чинидбе, решавајући сукоб стварне надлежности између Вишег суда у Панчеву и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиле АА, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 1019/2019 од 26.10.2020. године, стварно је надлежан Виши суд у Панчеву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1019/2019 од 26.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да се са лицима и стварима исели из породичне стамбене зграде у ..., која је ближе описана у изреци пресуде, као и да тужилци накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 49.450,00 динара.

Против наведене пресуде тужилца је изјавила жалбу, Апелационом суду у Београду, у складу са правном поуком у ожалбеној пресуди, па је предмет достављен том суду, ради одлучивања о жалби.

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 20/21 од 03.03.2021. године, огласио се стварно ненадлежним и предмет уступио Вишем суду у Панчеву, као стварно и месно надлежном, са образложењем да је вредност предмета спора која је наведена у тужби 100.000,00 динара, те како је реч о спору мале вредности за одлучивање о жалби је надлежан Виши суд у Панчеву.

Виши суд у Панчеву, није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08...88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Виши суд у Панчеву.

Закон о уређењу судова у члану 23. став 2. тачка 3. прописује да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, између осталог, на пресуде у споровима мале вредности, док је чланом 24. став 1. тачка 3. истог закона прописано да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Чланом 486. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана, прописано је да као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео прелази износ из става 1. члана (члан 33. став 2). Чланом 469. ЗПП, прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредаба ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају није реч о спору о непокретности у смислу члана 469. ЗПП, како то сматра Виши суд у Панчеву, већ се расправља о захтеву за чинидбу, којим је одлучено о захтеву тужиље за иселење туженог из породичне стамбене зграде. У том случају вредност предмета спора је вредност коју је тужила навела у тужби, а то је 100.000,00 динара, што значи да је реч о спору мале вредности у смислу члана 468. став 4. ЗПП па о жалби против пресуде у овој врсти спора, одлучује виши суд, конкретно Виши суд у Панчеву, као непосредно виши суд Основном суду у Панчеву који је донео ожалбену пресуду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић